

som overalt iøvrigt i Loven at nævne „Børneværnsudvalget“, hvor vedkommende Bestemmelse nævner „det sociale Udvalg“ i Stedet for „Børneværnsudvalget“.

Paa Grundlag af indvundne Erfaringer maa man derhos finde det rimeligt at genindføre den i Værgeraadsloven (Lovbekg. Nr. 139 af 31. Marts 1926) givne Regel om Valg af Suppleanter for Børneværnsudvalgsmedlemmer, idet Adgang til at tilkalde Suppleanter i givet Tilfælde maa anses for at være af megen Betydning for disse Sagers hurtige Behandling.

Til § 2.

Der henvises til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, Bilag 6 (se Sp. 3475—78).

Til § 3.

Der henvises til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, se Sp. 3265—72, ad 2).

Til § 4.

I § 48 i Fattigloven af 9. April 1891 var det bestemt, at en Kommune i det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket Understøttelse var ydet, skulde tilstille Regning over de medgaaede Omkostninger til den erstatningspligtige Kommune, forsaavidt denne inden denne Frist kunde udfindes og Omkostningerne opgøres. Tilsidesættelse af denne Forskrift medførte Refusionskravets Fortabelse.

En tilsvarende Regel søgtes ikke optaget i Forsorgsloven, idet man bl. a. under Hensyn til den erstatningsberettigede Kommunes naturlige Interesse i at fremsende Regning snarest muligt ikke ansaa en saadan Regel for strengt paakrævet; hertil kom, at den ved Socialreformen indførte nye Refusionsordning i nogen Grad maatte antages at gøre Reglen mindre paakrævet end under den hidtidige Fattiglovgivning.

Imidlertid har Ministeriet efter Forsorgslovens Ikrafttræden haft Opmærksomheden henledt paa Forholdet, og efter de indvundne Erfaringer finder man det hensigtsmæssigt, at der alligevel fastsættes en Frist for Fremsendelsen af Kommunernes indbyrdes Refusionskrav.

Den foreslaaede Regel svarer i det væsentlige til Reglen i Fattiglovens § 48. I Modsætning til denne Bestemmelse foreslaas det dog udtrykkeligt at udtale — hvad der i øvrigt allerede tidligere var antaget i Praksis — at Kommunerne kan træffe Overenskomst om en anden Ordning angaaende Regningernes Fremsendelse, hvil-

ket særlig vil være praktisk i de større Kommuner.

Endvidere er det foreslaaet, at der kan bortses fra Fristoversiddelsen, saafremt der maatte foreligge ganske særlige Omstændigheder.

Medens man ikke har ment at burde stille Forslag om, at Regning, naar en ydet Hjælp er ophørt, straks skal fremsendes til den refusionspligtige Kommune, følger det paa den anden Side ikke af den foreslaaede Regel, at Regning ikke vil kunne fremsendes inden det angivne Tidspunkt, idet Kommunerne i mange Tilfælde vil finde det hensigtsmæssigt snarest at fremsende Regning over de afholdte Udgifter.

Til §§ 5—6.

Bestemmelserne er en Følge af den foran i § 1 foreslaaede Ændring, hvorefter Børneværnsudvalget anføres overalt i Loven, hvor der med „det sociale Udvalg“ menes „Børneværnsudvalget“.

Til § 7.

Der henvises til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, Bilag 7 (se Sp. 3479—82).

Til § 8.

Der henvises til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, Bilag 8 (se Sp. 3483).

Til § 9.

Med Hensyn til Forslaget om Fradrag i Indtægten af Skatter samt Udgifter til Kontingent i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikring henvises der til Bemærkningerne i Bilag 9 (se Sp. 3485—88) til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning.

Angaaende Forslaget om, at der i Indtægten tillige sker Fradrag af et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet, bemærkes følgende:

Naar der søges forskudsvis Udbetaling af Bidrag til *et Barn udenfor Ægteskab*, kommer efter de nugældende Regler i Forsorgslovens § 194, Stk. 3, i Betragtning enhver Indtægt, som den bidragsberettigede og de Børn, hvortil Bidrag søges, samt den bidragsberettigedes eventuelle Ægtefælle har haft i det foregaaende Kalenderaar, dog at det sociale Udvalg under visse Omstændigheder er berettiget til ved Indtægtsberegningen